

Núm. de Protocol: SS-0061-3/06
TSA: 27/07

S E N T È N C I A NÚM. 22-2008

PARTS:

Apel·lant: G.L.M.
Representant: en nom propi
Advocat: B.R.a.

Apel·lada: CA.M.
Advocat : A.M.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 29 de febrer de 2008

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número SS-0061-3/06.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Lluís Saura Lluvià** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència número 2007-074, de 24 de juliol de 2007, va desestimar la demanda formulada per la Sra. G.L.M. i va declarar que la resolució de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 2 d'octubre de 2006 i amb ella la decisió de 9 d'agost anterior són conformes al Dret.

Les resolucions esmentades reconeixien a l'assegurada una pensió d'invalidesa derivada d'accident de treball del 25 %.

2.- En el seu recurs d'apel·lació, l'assegurada demana que se li reconegui una invalidesa del 40 % per l'element objectiu compte tingut que pateix una dorsolumbàlgia crònica segons demostrin els informes mèdics que va aportar el seu dia amb la demanda més un 20 % més pel professional (total un 60 %) a la vista de que no s'ha pogut reincorporar a un treball des de que va ser donada d'alta mèdica.

3.- La CASS s'oposa al recurs d'apel·lació per què d'acord amb la Guia Barème de Padovani, les lesions òssies que pateix l'assegurada no són tributàries del percentatge que demana doncs ni el caràcter crònic de les mateixes ni el dolor permeten atribuir un valor superior al que han donat les resolucions administratives i ha ratificat la sentència; en relació a l'element professional, no ha demostrat la part agent que no pugui treballar a conseqüència de les lesions.

4.- Les parts han exposat els seus arguments en els escrits de conclusions que han formulat i les actuacions han quedat vistes per a deliberar i decidir el Tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò establert en l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La Sra. L. discrepa de les resolucions administratives que li han atribuït una invalidesa derivada d'accident de treball del 25 % i

sol·licita un 40 % en raó a les seqüeles que pateix després de l'alta mèdica, consistents en una dorsolumbàlgia crònica amb irradiació ciàtica predominant al costat dret que a més li dificulta la deambulació i la bipedestació.

L'accident de treball que l'assegurada va patir l'any 2004 li ha ocasionat una espondilolistesis L4-L5 que malgrat dues intervencions quirúrgiques que ha suportat li provoquen ciatàlgies al costat dret, com reconeixen tots els informes mèdics, tant aportats per ella mateixa com el dels Serveis mèdics de la CASS i el propi informe del Servei de Medicina Forense, i compte tinguda la naturalesa de les seqüeles i el seu abast, la sentència que ha confirmat la valoració de la parapúlica, d'un 25 % d'incapacitat, és correcta.

En efecte, si hom s'até a la Guia Barème de Padovani, especialment útil per valorar les lesions associades a accidents de treball s'observa, com analitza la sentència, que les que afecten al raquis dorso-lumbar només abasten taxes superiors al 25 % quan la reducció de la mobilitat i la síndrome dolorosa generen grans seqüeles funcionals acompanyades de lesions anatòmiques, que no és el cas de la Sra. L.

La taxa que se li ha atribuït és la que en la Guia esmentada s'estableix pels casos de rigidesa important però sense signes neurològics objectius anormals, i en aquest marc, se li ha atorgat el límit màxim del 25 % quan el mínim és del 15 %, valoració ajustada a la naturalesa de les seqüeles que pateix i a les limitacions funcionals que persisteixen; convé recordar que en l'examen al que es va sotmetre en fase de prova, els facultatius van apreciar que la explorada deambulava sense l'ajuda de croses i no portava cap faixa, podent caminar de puntetes i amb una certa dificultat de talons, el que denota que l'apreciació de la sentència és correcta i la taxa d'invalidesa atribuïda s'ha de mantenir.

Tercer.- La part agent demana que se li reconegui l'element professional compte tingut que no ha pogut realitzar cap treball remunerat des de que un cop estabilitzades les lesions, va obtenir el reconeixement de la pensió i l'alta mèdica.

Al respecte, la jurisprudència d'aquesta Sala ve establint que quan després d'un accident l'assegurat ja no s'ha reincorporat al treball, l'element professional que pels treballadors assalariats preveu l'article 6 del Reglament d'Aplicació número 18 només es podrà tenir en compte, per valorar, juntament amb l'element objectiu, la disminució de la capacitat de

guany, quan es demostra que és la naturalesa de les lesions i de les seqüeles associades a les mateixes el que ha impedit la reincorporació al mercat de treball.

En el cas, tot i que la Sra. L., que en el moment al que es refereixen les valoracions té 56 anys, no treballa, no s'ha demostrat que la causa de no fer-ho es degui a les lesions que pateix, com tampoc queda palès que la naturalesa de les mateixes li impedeixi desenvolupar una activitat laboral remunerada, com resulta dels informes als que hem referència al final del fonament de dret anterior d'aquesta resolució.

En conseqüència, s'imposa la desestimació del recurs i la confirmació de la sentència.

Quart.- No es fa cap pronunciament sobre les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà ha decidit desestimar el recurs d'apel·lació formulat per la representació processal de la Sra. G.L.M. contra la sentència de 24 de juliol de 2007 (número 2007-074) dictada per la Secció administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa